

Take Care of My Cat

Egy történet barátságról, felnőtté válásról, munkakeresésről és a haszontalanság érzéséről

// Strayer8

A *Take Care of My Cat* egy 2001-es koreai film, amely öt fiatal lány életén keresztül mutatja be az alcímben szereplő témákat. A történet csupán egy évet ölel fel, azonban ennyi idő alatt is barátságok erősödnek és bomlanak fel, a lányok pedig sokat tanulnak az életről és a munka világáról. Külön érdekesség, hogy a filmet még európai szemmel is magunkénak érezhetjük.

Történet

A film öt frissen érettségizett fiatal lány tengerparti, felszabadult bolondozásával kezdődik. Valamennyien egyformán egy lepusztult kikötőváros, Incheon lakói, egyforma iskolai egyenruhát viselnek, egyformán fiatalok, derűlátók, és mind meg vannak arról győződve, hogy barátságuk egy életre szól. A boldog ünneplés után azonban jönnek a szürke hétköznapiak, amelyben mindannyiuknak helyt kell állniuk bármilyen körülmények közé csöppennek is. Az idő múlásával egyre inkább elmosódik az iskola teremtett egyenlőség, és előtérbe kerül a családi háttér és a személyes talpraesettség, esetleg a szerencse. Ezzel párhuzamosan az ötüket összekötő barátság is erőteljesen átalakul, folyamatosan formálja a lányok változó helyzetét.

És mint a legtöbb iskolai barátság esetében, itt is elmondható, hogy a felnőtté válás, a munkavégzés, munkakeresés kemény próba elé állítja az összetartást, sok esetben felületessé teszi vagy véget is vet neki. Azonban azok a kötelek, amelyek túlélnek a nehéz időszakot, felerősödnek, akár valóban élethosszig tartó barátsággá nemesedhetnek. Kihívásokból pedig rengeteg jut a lányoknak, mivel csupán az egyiküknek sikerül elhelyezkedni, a többieknek marad a saját készítésű bizsu árúsítása, besegítenek a családi vállalkozásban, vagy egyszerűen csak egyre mélyebbre süllyednek a kilátástalanságba és reménytelenségbe.

A csüggesztő téma ellenére nem kell attól tartani, hogy a film átcsap szívfacsaró zenével kísért giccses könnyáradatba. A rendezőnek általában sikerül realiztikusan bemutatni mind a barátságok fokozatos átalakulását, mind a folyamatot, ahogy a lányok a helyüket keresik az életben. És éppen azok a jelenetek adják a történet erősségét, melyekben saját életünkben előforduló helyzetekre, párbeszédre ismerhetünk.

Szereplők

Shin Hae-joo (Lee Yo-won): A Munka rabszolgája. Ha valaki figyelemmel követi az m1-en futó koreai sorozatokat, akkor egyből felismerheti, mivel ő játszotta a felnőtt Tokmánt (Deukman), a *Silla királyság ékköve (Queen Seon Deuk)* című történelmi sorozat főszereplőjét. Ez egy korábbi szerepe, amelyben ügyesen alakítja az irodaházaiban működő jó nevű cég lelkes újoncát, akit teljesen elvakít az itt látott életstílus, a felszíni csillogás, a felszínes, kollegiális kedvesség. Mivel protekciójával került be, alacsonyabb képzettséggel rendelkezik a nagy átlagnál, ezért csak kisebb feladatokkal bízzák meg, melyeket teljes erőbedobással teljesít nap mint nap. Minden szempontból meg akar felelni az elvárásoknak, ám ez a megfélemlíté kényszer főleg a külsőre korlátozódik. Mindenképpen szerves részévé akar válni a magasabb pozícióban dolgozó alkalmazottak körébe, így csak idő kérdése, hogy eltávolodjon régi otthonától és életétől. Kérdés, hogy sikerül-e valóban beilleszkednie, és ha nem, akkor visszatérhet-e még a régi barátokhoz.

Folytatás a következő oldalon!

Rendező:
Jeong Jae-eun
Forgatókönyv:
Jeong Jae-eun
Megjelenés:
2001. október 13.
Film hossza: 112 perc
Műfaj: dráma,
felnőtté válás
Ország: Dél-Korea

Szereplők:
Lee Yo-won
Ok Ji-young
Bae Doona
Lee Eun-shil
Lee Eun-jo

Díjak:
Golden Moon of Valencia
FIPRESCI-díj
Netpac-díj
New Currents-díj
KNF-díj

Források:
[Asianwiki](#)
[Wikipedia](#)
[Enotes.com](#)

Seo Ji-young (Ok Ji-young): Aki előtt bezárulnak az ajtók. Az iskolában ő volt Hae-joo legjobb barátja, ám míg a másik lánynak sikerül elhelyezkedni, addig ő hiába keresgél. Igen kreatív, ügyesen rajzol, szeretne hasonló munkakörben elhelyezkedni, de idővel be kell látnia, hogy ez nem fog sikerülni. Egyre lejjebb adja hát elvárásait. Sajnos otthonról sem kap támogatást. Idős nagyszülei nevelik,

nagyapja szinte teljesen magatehetetlen. A kisváros egyik lepukkant negyedében bérelnek egy rossz állapotban lévő házat, amely nagyban hozzájárul a lány irányába sodródó tragédiához.

Problémáit magába zárja, barátai csak annyit érzelnék a lányban végbemenő változásokból, hogy egyre zárkózottabbá, mogorvábbá válik, ahogy fokozatosan a reménytelenségbe süllyed. Vajon megjelenik még időben egy segítő kéz, amely segít kimászni a gödörből?

Yoo Tae-hee (Bae Doona): Az önkéntes jótévő. Egy jószívű, aktív lány. Az érettségi után ő teszi a legtöbb erőfeszítést a barátság életben tartásáért. Neki sem sikerül elhelyezkedni, viszont besegít a családi vállalkozásba (habár ezt senki nem értékeli), valamint önkéntesként, ingyen segít egy mozgáskorlátozott költőnek művei legépelésében. Két oldalról is nyomás alatt áll. Családja egyre inkább

eltávolodik tőle, otthon szinte ingyenélőként kezelik. A költő pedig szerelmes belé, holott a lány csak sajnálatból és együttérzésből jár hozzá minden nap. Saját problémái ellenére ő fekteti a legtöbb energiát a baráti kör összetartásába, ezáltal általában ő rendelkezik a legtöbb friss információval a többiekéről. Ő törődik másokkal a legtöbbet, de vajon meghálikja ezt neki bárki is valaha? Számíthat bárkire is?

Bi-ryu és Ohn-jo (Lee Eun-shil és Lee Eun-jo): Az ikrek. Tulajdonképpen a fenti három lány tekinthető a film főszereplőinek, az ikerlányok inkább a baráti kör külső holdudvarába tartoznak, hiszen nekik megvan a saját kis világuk. Egymásba kapaszkodva egyéset alkotnak, együtt

próbálnak boldogulni, például a saját készítésű búcsú utcai árusításával (természetesen feketén, számla nélkül).

Szinte csak a film elején és a végén tekinthetünk be életükbe egy-egy pillanat erejéig.

A cica: Habár tulajdonképpen ő a címszereplő, magával a cicával csak ritkán találkozunk. Szinte csakis akkor látjuk, mikor újabb gazdához kerül. Nem csoda, hiszen olyan kellemetlen dolgokat szimbolizál, mint például a felelősségvállalás és a törődés. A kis állat sorsa maradjon titok.

Válság, válság, válság, és már megint a kínaiak

Mint a bevezetőben is említettem, a filmben szereplők sorsával európaiként is könnyű azonosulni. Ennek az az oka, hogy a Take Care of My Cat a 2001 előtti gazdasági visszaeséssel, magas munkanélküliséggel küzdő Koreában boldogulni próbáló szereplőkről szól. Ugye ismerős?

És hogy jönnek ide a kínaiak? Pár kritika kiemelte, hogy a film egyben társadalomkritika is, melynek egyik felszín alatti mondanivalója a kínaiakhoz kötődik. A kritikuskok között voltam, akik kiemelték, hogy a filmbeli lányok szülővárosában elég magas a kínai bevándorlók aránya. Érdekes módon, éppen a kínai származású szereplők (Hae-joo és az ikrek) alkalmazkodnak könnyebben a nehéz helyzethez, míg pont a koreai lányok (Ji-young és Tae-hee) nem találják a helyüket az országban.

A szemfülesek jó pár hasonló finom utalást fedezhetnek fel a filmben, mint például a fentiekhez kapcsolódó globalizációs nomádok megjelenését.

Összegzés

Összességében elmondható, hogy a Take Care of My Cat nem egy vidám film, inkább borús hangulatban állhatunk fel utána. Azonban ennek ellenére érdemes megnézni. Az ázsiai szokásokkal ellentétben nincsenek giccses megoldások, a felszín alatt viszont sok üzenetet suttognak a filmben végigvonuló (nem látványos vagy szábarágós) szimbólumok.

Emellett külön kiemelném a film zenéjét, amely sajátos hangulatot teremt és szervesen együtt él a történettel. Olyannyira, hogy az OST egyes számai a film bizonyos párbeszédeivel kezdődnek. Lehet szeretni ezt a fajta stílust, fanyaloghatunk rajta, ám biztos, hogy a film végignézése közben összetéveszthetetlenül összekapcsolódik fejünkben a történettel.

Talán a komorabb téma és a borulató, realiztikus képi világ miatt – és dacára annak, hogy a filmet jól fogadták a kritikuskok, több díjat is nyert – a jegyvásárlásból származó bevétel elmaradt a várttól. Ennek ellenére véleményem szerint érdemes megnézni, még ha nem is felszabadult kacagással fogunk visszaemlékezni rá.

